

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF⁽¹⁾, idet det ikke har gennemført de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen sådanne bestemmelser.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/65/EF udløb den 9. oktober 2004.

⁽¹⁾ EFT L 271, s. 16.

Sag anlagt den 3. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-128/06)

(2006/C 108/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Maidani og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation⁽¹⁾, da det ikke har gennemført de nødvendige love og administrative bestem-

melser for at efterkomme dette direktiv og da det under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/124EF udløb den 12. oktober 2004.

⁽¹⁾ EUT L 339, s. 70.

Appel iværksat den 4. marts 2006 af Autosalone Ispra Snc til prøvelse af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 30. november 2005 i sag T-250/02 — Autosalone Ispra snc mod Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Sag C-129/06 P)

(2006/C 108/16)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Autosalone Ispra Snc (ved avvocato B. Casu)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Atomenergifællesskab ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. de March, som befuldmægtiget, og avvocato A. Dal Ferro)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den foreliggende sag antages til realitetsbehandling.
- Dommen afsagt af Retten i Første Instans i sag T-250/02 ophæves.
- Sag T-250/02 tilbagesendes til Retten, med henblik på at denne, efter at passende foranstaltninger til bevisoptagelse er fastsat, også ex officio — heriblandt skønsforretning eller besigtigelse eller vidneafhøring — afsiger en ny dom og tager de påstande, appellanten har fremsat i processkrifter under sagen i første instans, til følge.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, inkl. sagens omkostninger i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Rettens dom er behæftet med følgende mangler:

Den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder er fejlagtig som følge af fordrejning og urigtig gengivelse af beviserne.

Der er sket en tilsidesættelse af de processuelle fællesskabsregler for så vidt angår bevisoptagelse.

Appel iværksat den 27. februar 2006 af Castellblanch SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 i sag T-29/04 — Castellblanch SA mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Champagne Louis Roederer, SA

(Sag C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Castellblanch SA (ved avocats F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse og D. Moreau)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Champagne Louis Roederer SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 i sag T-29/04, Castellblanch, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), ophæves, for så vidt det heri fastslås, at Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret ikke tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾ af 20. december 1993 om EF-varemærker, med afgørelsen truffet den 17. november 2003 (sag R0037/2002-2), og der træffes endelig afgørelse i sagen.
- Følgelig annulleres afgørelsen truffet den 17. november 2003 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R0037/2002-2), for så vidt appellkammeret gav afslag på klagen indgivet af Castellblanch SA og tog indsigelse nr.

B 15703 til følge for alle de anfægtede varer, samt afslø varemærkeansøgning nr. 55962 for alle de anfægtede varer.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger både i første instans samt i forbindelse med appellen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Dommen afsagt af Retten i Første Instans er i strid med fællesskabsretten, i det omfang Retten tog to nye dokumenter i betragtning, der var blevet fremlagt for den for første gang, og som Retten skulle have afvist.

Appellanten rejser ikke indsigelse mod den anfægtede dom med hensyn til den første søgsmålsgrund i annullations-søgsmålet for Retten, i det omfang Retten fastslog, at indehaveren af det ældre varemærke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort brugen af det ældre varemærke på det omhandlede område. Appellanten anfægter imidlertid den omstændighed, at Retten ikke tog i betragtning, på hvilken måde det ældre varemærke var blevet brugt, da den sammenlignede tegnene, og den tog navnlig ikke denne brugs påvirkning af det ældre varemærkes særpræg i betragtning.

Hvad angår sammenligningen af varerne og risikoen for forveksling, har Retten med afgørelsen tilsidesat flere fællesskabsretlige bestemmelser i forbindelse med appellants argument om, at brug af det ældre varemærke kun var godtgjort for »Champagne« og ikke for alle de varer, som det ældre varemærke vedrører. Appellanten finder endvidere, at den i dommen anførte begrundelse, da Retten i forbindelse med risikoen for forveksling sammenlignede »Champagne« og »Cava«, er selvmodsigende, da Retten på den ene side fastslog, at forbrugerne generelt er særligt interesserede i vinenes oprindelse, og på den anden side, at »Champagne« og »Cava« ligner hinanden. Følgelig har Retten foretaget en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling i denne sag.

Ved bedømmelsen af risikoen for forveksling undlod Retten med urette at tage den måde, det ældre varemærke var blevet brugt på, i betragtning. Den bedømte heller ikke korrekt ... den relative betydning af de associationsgivende og ikke-associationsgivende bestanddele af appellants varemærke, som led i bedømmelsen af ligheden mellem de omtvistede varemærker. Følgelig har Retten foretaget en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling i denne sag.

(¹) EFT L 11, s. 1.